

Underbilag 3.

Rigsadvokaten.

København, den 20. November 1933.

Til Justitsministeriet.

I det i Folketinget den 31. Oktober 1933 af Socialministeren fremsatte Forslag til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder findes der i § 10 en Bestemmelse om, at Overtrædelse af Lovens Bestemmelser straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder, for saa vidt ikke højere Straf i Henhold til den øvrige Lovgivning er forskyldt. Endvidere bestemmes det i Paragraffens Stk. 2, at Sager om Overtrædelse af Lovens Bestemmelser paadømmes ved Den faste Voldgiftsret.

Jeg tillader mig at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa, om ikke det maatte være nødvendigt at søge denne Bestemmelse ændret saaledes, at Spørgsmaalet om Overtrædelser af Lovens Regler forelægges de almindelige Domstole til Paadømmelse, idet jeg i saa Henseende skal udtale:

Det maa efter min Formening anses for uforeneligt med de nugældende Retsgrundsætninger at tillægge andre Institutioner end de egentlige Domstole Myndighed til at træffe Afgørelser med Hensyn til Idømmelse af egentlig Straf. I de faa Tilfælde (i Regelen Afgiftssager o. lign.), i hvilke dette nu kan lade sig gøre, er der saa vidt mig bekendt stedse aabnet Adgang for Overtræderen til at forlange Spørgsmaalet indbragt til Afgørelse for de sædvanlige Domstole. Den Adgang, som Den faste Voldgiftsret i Henhold til § 5 i Lov Nr. 536 af 4. Oktober 1919 har til at idømme Pengebod, kan formentlig ikke engang anføres til Støtte for, at Retten ogsaa skulde kunne idømme egentlige Bøder, idet det i de i § 5 omhandlede Tilfælde drejer sig om Beløb, der nærmest maa sidestilles med Erstatning, og som da ogsaa tilfalder den skadelidende eller Sagsøgeren. Jeg vilde derfor anse det for i høj Grad beklageligt og af Hensyn til Konsekvenserne farligt, om den citerede Bestemmelse skulde blive ophøjet til Lov. I hvert Fald savnes der jo ganske Bestemmelse om, hvem der skal rejse Tiltale, samt om, efter hvilke Regler saadanne Sager skal behandles af Voldgiftsretten. Yderligere synes Sætningen i Stk. 1: „for saa vidt ikke højere Straf i Henhold til den øvrige Lovgivning er forskyldt“ at maatte medføre den uheldige Følge, at Den faste Voldgiftsret under sin Retsudøvelse kan komme til at anvende Straffebestemmelser, hvis Anvendelse ellers er henlagt til de almindelige Domstole.